

เอกสารเผยแพร่เพื่อรับฟังความคิดเห็น

การปรับปรุงหลักเกณฑ์การพัฒนาโครงการ Premium T-VER (ภาคป่าไม้และภาคเกษตร)

1. ที่มาและความสำคัญ

องค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก (องค์การมหาชน) หรือ อบก. มีภารกิจส่งเสริมและสนับสนุนทุกภาคส่วนดำเนินงานลดและกักเก็บก๊าซเรือนกระจกลดโลกร้อน เพื่อสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจสังคมคาร์บอนต่ำอย่างยั่งยืน ตลอดจนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายตามนโยบายและแผนของประเทศ และกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านการลดก๊าซเรือนกระจก อบก. ได้พัฒนากลไกต่างๆ ขึ้นเพื่อส่งเสริมให้ภาคส่วนต่างๆ มีส่วนร่วมในการลดก๊าซเรือนกระจก ลดภาวะโลกร้อน

โครงการลดก๊าซเรือนกระจกภาคสมัครใจตามมาตรฐานของประเทศไทย มาตรฐานขั้นสูง หรือโครงการ Premium T-VER เป็นโครงการที่ถูกพัฒนาขึ้นให้สอดคล้องกับกลไกข้อ 6 ภายใต้ความตกลงปารีส โดยกิจกรรมลดก๊าซเรือนกระจกต้องเป็นกิจกรรมที่ตั้งอยู่ในประเทศไทยที่สามารถตรวจวัดการลดก๊าซเรือนกระจกได้จริง (real) และถาวร (permanent) มีการดำเนินงานเพิ่มเติมจากการดำเนินงานตามปกติ (additional) ไม่มีการนับซ้ำ (double counting) สนับสนุนให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน (sustainable development) และมีการป้องกันผลกระทบด้านลบ (safeguards) ทำให้โครงการไม่ก่อให้เกิดผลกระทบด้านลบ (do-no-net harm) ตามแนวทางที่คณะกรรมการ อบก. กำหนด สำหรับโครงการประเภทป่าไม้และการเกษตร มีโอกาสที่จะเกิดความสูญเสียคาร์บอนที่กักเก็บไว้ (Non-permanence) เช่น การเกิดไฟป่า พายุ การเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดิน เป็นต้น ส่งผลให้เกิดการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์กลับสู่บรรยากาศ ซึ่ง อบก. กำหนดให้ผู้พัฒนาโครงการต้องจัดทำรายงานการติดตามประเมินผลความเสี่ยงต่อการสูญเสียคาร์บอนจากความไม่ถาวรของโครงการ (Non-permanence Risk Report) เพื่อประเมินผลความเสี่ยงต่อการสูญเสียคาร์บอนจากความไม่ถาวรของโครงการ และแนวทางการบริหารจัดการเครดิตสำรองขึ้นเพื่อจัดการความเสี่ยงดังกล่าว ปัจจุบันกลไกข้อ 6.4 ของความตกลงปารีสได้มีการคำนึงถึงการบริหารจัดการโครงการประเภทป่าไม้หลังสิ้นสุดคาร์บอนเครดิตไปแล้ว (Post-crediting period monitoring) เพื่อให้มั่นใจว่าการดำเนินโครงการก่อให้เกิดการกักเก็บคาร์บอนเครดิตอย่างถาวร กรณีที่เกิดการสูญเสียคาร์บอนขึ้นจะต้องมีมาตรการชดเชย รวมถึงข้อกำหนดด้านต่าง ๆ ดังนั้น อบก. จึงได้จัดทำโครงการปรับปรุงหลักเกณฑ์การพัฒนาโครงการ Premium T-VER (ภาคป่าไม้และภาคเกษตร)

2. วัตถุประสงค์

เพื่อปรับปรุงหลักเกณฑ์การพัฒนาโครงการ Premium T-VER (ภาคป่าไม้และภาคเกษตร)

3. กรอบและแนวคิด

ในการปรับปรุงหลักเกณฑ์การพัฒนาโครงการ Premium T-VER ภาคป่าไม้และภาคเกษตร มีกรอบและแนวคิดการดำเนินงานโครงการซึ่งในการดำเนินงานจำแนกงานออกเป็น 2 ส่วนสำคัญ ได้แก่ 1) การปรับปรุงหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการประเมินความเสี่ยงต่อการสูญเสียคาร์บอนจากความไม่ถาวรของโครงการ (Non-permanence risk) และ 2) การปรับปรุงหลักเกณฑ์ และระเบียบการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาโครงการ Premium T-VER ภาคป่าไม้และการเกษตร โดยในแต่ละส่วนจะดำเนินการโดยการทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งมาตรฐานการดำเนินงานโครงการคาร์บอนเครดิตตามมาตรฐานระดับนานาชาติ และโครงการ Premium T-VER ภาคป่าไม้และการเกษตร วิเคราะห์ข้อดี ข้อด้อย และอุปสรรคใน

การดำเนินงาน การลงพื้นที่เพื่อตรวจสอบหลักเกณฑ์ วิธีการประเมิน และการจัดทำรายงานที่เกี่ยวข้อง เสนอแนะแนวทางปรับปรุง และจัดประชุมรับฟังความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ และผู้ที่มีส่วนได้เสียเพื่อนำข้อคิดเห็นที่ได้ไปปรับปรุงหลักเกณฑ์และระเบียบที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนจัดทำคู่มือการประเมินความเสี่ยงจากความไม่ถาวร และคู่มือการพัฒนาโครงการ Premium T-VER ภาคป่าไม้และการเกษตรต่อไป

4. ประเด็นรับฟังความคิดเห็น

4.1 ความเสี่ยงต่อการสูญเสียคาร์บอนจากความไม่ถาวรของโครงการ (non-permanence risk)

4.1.1 วิธีประเมินความเสี่ยง (risk assessment)

4.1.2 การจัดทำรายงานการติดตามประเมินผลความเสี่ยงต่อการสูญเสียคาร์บอนจากความไม่ถาวรของโครงการ (Non-permanence Risk Report)

4.2 การสูญเสียคาร์บอน (loss event) การย้อนกลับ (reversal) และการจัดการการย้อนกลับ (addressing reversals)

4.2.1 ปริมาณเครดิตสำรอง

4.2.2 การสูญเสียคาร์บอนเครดิตของโครงการ

4.2.3 การชดเชยคาร์บอนเครดิตที่สูญเสียของโครงการ

4.2.4 การสูญเสียคาร์บอนจากการย้อนกลับ (reversal) และการชดเชยคาร์บอนเครดิต

4.3 การติดตามหลังระยะการให้เครดิต (post-crediting period monitoring)

4.3.1 แนวทางการติดตาม

4.3.2 ระยะเวลาติดตาม

4.3.3 ผู้ดำเนินการ

ข้อกำหนด	ระเบียบและหลักเกณฑ์ของ Premium T-VER	การปรับปรุง/แก้ไข/เพิ่มเติม
1. ความเสี่ยงต่อการสูญเสียคาร์บอนจากความไม่ถาวรของโครงการ (non-permanence risk)		
1.1 วิธีประเมินความเสี่ยง (risk assessment)		
1) การกำหนดปัจจัยความเสี่ยงจากความไม่ถาวร	<p>มีการกำหนดปัจจัยความเสี่ยงจากความไม่ถาวร 3 กลุ่ม ได้แก่</p> <ul style="list-style-type: none"> ● ความเสี่ยงจากปัจจัยภายใน (internal risks) ● ความเสี่ยงจากปัจจัยภายนอก (external risks) ● ความเสี่ยงจากปัจจัยธรรมชาติ (natural risks) <p>ซึ่งครอบคลุมปัจจัยเสี่ยงที่แนะนำใน article 6.4 ทั้งปัจจัยที่หลีกเลี่ยงได้ และหลีกเลี่ยงไม่ได้ ได้แก่ (1) การบริหารจัดการและการเงินของโครงการ (2) ความเป็นเจ้าของ ค่าเสียโอกาส ความไม่แน่นอนทางสังคม และความเสี่ยงจากการเมือง และกฎหมาย (3) ความเสี่ยงจากไฟ การระบาดของแมลง และความแห้งแล้ง</p>	<p>(1) ปัจจัยความเสี่ยงจากความไม่ถาวร 3 กลุ่ม (คงเดิม)</p> <p>(2) ความเสี่ยงจากปัจจัยธรรมชาติเพิ่มเติมตัวแปรย่อยที่ส่งผลกระทบต่ออัตราการรอดตายและการเติบโตของต้นไม้สำหรับกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง</p> <p>(3) ความเสี่ยงจากปัจจัยภายใน มีปัจจัยทางการเงินที่มีหลายตัวแปรย่อยและความซับซ้อนควรเลือกประเมินเฉพาะตัวแปรของปัจจัยทางการเงินที่มีความสำคัญ เพื่อลดทรัพยากรด้านเวลา ค่าใช้จ่าย และบุคลากร ทั้งในขั้นตอนการประเมินความเสี่ยงของโครงการและการตรวจสอบโดยผู้ประเมินภายนอก</p> <p>(4) ลดความซับซ้อนในการคิดคะแนน และลดความซับซ้อนในการใช้หลักฐานสนับสนุนการประเมิน</p>
2) เกณฑ์และการให้คะแนน	<p>วิเคราะห์ครอบคลุม 3 มิติ ที่สามารถก่อให้เกิดความเสียหายได้แก่</p> <p>(1) โอกาสที่จะเกิดความเสียหาย (probability of damage)</p> <p>(2) ผลกระทบของความเสียหาย (impacts of damage) ที่เกิดขึ้นกับแหล่งสะสมคาร์บอน (เช่น ต้นไม้ ดิน เป็นต้น)</p> <p>(3) การปล่อยก๊าซเรือนกระจก และการเกิดความเสียหายในเชิงปริมาณ/เชิงพื้นที่ (spatial scale of damage)</p>	<p>(1) ความเสี่ยงจากปัจจัยธรรมชาติมีเกณฑ์การให้คะแนนครอบคลุม 3 มิติ (คงเดิม) แต่ปรับปรุงคะแนนและเกณฑ์ขั้นต่ำให้สอดคล้องกับปัจจัยความเสี่ยงในกลุ่มอื่น</p> <p>(2) ปรับปรุงการให้คะแนนสำหรับตัวแปรของปัจจัยภายใน และปัจจัยภายนอก เป็นช่วงคะแนนคงที่</p>

ข้อกำหนด	ระเบียบและหลักเกณฑ์ของ Premium T-VER	การปรับปรุง/แก้ไข/เพิ่มเติม
	โดยกำหนดคะแนนขั้นต่ำที่ยอมรับได้	และเกณฑ์ขั้นต่ำที่เหมาะสมกับประเทศไทย และสอดคล้องกับมาตรฐานอื่นๆ (3) มีคะแนนส่วนลดความเสี่ยงสำหรับกิจกรรมทางด้านการอนุรักษ์ป่าไม้และระบบนิเวศ
1.2 การจัดทำรายงานการติดตามประเมินผลความเสี่ยงต่อการสูญเสียคาร์บอนจากความไม่ถาวรของโครงการ (Non-permanence Risk Report)		
1) ผู้จัดทำรายงาน	ผู้พัฒนาโครงการจัดทำและยื่นรายงานการติดตามประเมินผลความเสี่ยงต่อการสูญเสียคาร์บอนจากความไม่ถาวรของโครงการ (Non-permanence Risk Report) ที่ผ่านการทวนสอบจากผู้ประเมินภายนอกสำหรับโครงการภาคสมัครใจตามแบบที่องค์การกำหนด และเอกสารที่เกี่ยวข้องต่อองค์การ	ผู้พัฒนาโครงการ (คงเดิม)
2) ผู้ตรวจสอบรายงาน		ผู้ประเมินภายนอกในกระบวนการตรวจสอบความใช้ได้ และกระบวนการขอรับรองคาร์บอนเครดิต (คงเดิม)
3) ช่วงเวลาในการจัดทำรายงาน	<p>รายงานการติดตามประเมินผลความเสี่ยงต่อการสูญเสียคาร์บอนจากความไม่ถาวรของโครงการ (Non-permanence Risk Report) ฉบับแรกให้ยื่นภายในห้าปีนับแต่วันเริ่มดำเนินโครงการและรายงานการติดตามประเมินผลความเสี่ยงต่อการสูญเสียคาร์บอนจากความไม่ถาวรของโครงการ (Non-permanence Risk Report) ฉบับถัดไปให้ยื่นทุกๆ ห้าปีตลอดอายุโครงการ เพื่อใช้ประกอบการพิจารณาการถอนเครดิตสำรอง หรือการยกเลิกเครดิตสำรอง หรือการระงับเครดิตสำรอง</p> <p>กรณีที่ผู้พัฒนาโครงการยื่นขอรับรองคาร์บอนเครดิต ให้มีสิทธิยื่นรายงานการติดตามประเมินผลความเสี่ยงต่อการสูญเสียคาร์บอนจากความไม่ถาวรของโครงการ (Non-permanence Risk Report) ตามวรรคหนึ่ง พร้อมกับการยื่นคำขอรับรองคาร์บอนเครดิตได้</p>	<p>(1) รายงานการติดตามประเมินผลความเสี่ยงต่อการสูญเสียคาร์บอนจากความไม่ถาวรของโครงการ (Non-permanence Risk Report) ฉบับแรกให้ยื่นตั้งแต่เริ่มดำเนินโครงการ</p> <p>(2) รายงานการติดตามประเมินผลความเสี่ยงต่อการสูญเสียคาร์บอนจากความไม่ถาวรของโครงการ (Non-permanence Risk Report) ฉบับถัดไปให้ยื่นทุกๆ ห้าปีตลอดอายุโครงการ (คงเดิม)</p> <p>(คงเดิม)</p>

ข้อกำหนด	ระเบียบและหลักเกณฑ์ของ Premium T-VER	การปรับปรุง/แก้ไข/เพิ่มเติม
2. การสูญเสียคาร์บอน (loss event) การย้อนกลับ (reversal) และการจัดการการสูญเสียคาร์บอนและการย้อนกลับ (addressing loss event and reversals)		
1) ปริมาณเครดิตสำรอง	ผู้พัฒนาโครงการรายใดประสงค์จะขอรับรองคาร์บอนเครดิตจากโครงการ T-VER มาตรฐานขั้นสูง ประเภทโครงการตามข้อ 6(13) เว้นแต่เป็นกิจกรรมลดก๊าซมีเทนและหรือไนตรัสออกไซด์จากการเกษตร แห่งระเบียบคณะกรรมการองค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจกภาคสมัครใจตามมาตรฐานของประเทศไทย (T-VER) พ.ศ. 2566 ให้องค์การเสนอต่อคณะกรรมการพิจารณา <u>หักเครดิตสำรองร้อยละสิบของปริมาณคาร์บอนเครดิตที่ได้รับการรับรอง</u> เฉพาะปริมาณการเปลี่ยนแปลงการกักเก็บก๊าซเรือนกระจกสุทธิของโครงการจากแหล่งสะสมคาร์บอนแล้วนำไปเก็บไว้ในบัญชีเครดิตสำรองในระบบทะเบียนคาร์บอนเครดิตขององค์การ	อัตราคงที่ร้อยละสิบ (คงเดิม)
2) การสูญเสียคาร์บอนเครดิตของโครงการ	กรณีที่เกิดเหตุการณ์ที่ทำให้ปริมาณก๊าซเรือนกระจกที่คาดว่าจะกักเก็บได้ของโครงการลดลงมากกว่าร้อยละห้าจากที่ระบุไว้ในเอกสารข้อเสนอโครงการ (Project Design Document : PDD) <u>ผู้พัฒนาโครงการแจ้งต่อองค์การภายในสามสัปดาห์นับแต่วันที่พบเหตุดังกล่าว</u> ให้องค์การมีสิทธิระงับเครดิตสำรองทั้งหมดของผู้พัฒนาโครงการในบัญชีเครดิตสำรอง และหากผู้พัฒนาโครงการไม่แจ้งต่อองค์การตามกำหนดเวลาดังกล่าว หรือนับแต่วันที่องค์การรู้เหตุดังกล่าว ให้องค์การมีสิทธิระงับเครดิตสำรองทั้งหมดของผู้พัฒนาโครงการในบัญชีเครดิตสำรอง และระงับบัญชีคาร์บอนเครดิตของผู้พัฒนาโครงการในระบบทะเบียนคาร์บอนเครดิตขององค์การ	(1) รายงานเมื่อมีเหตุการณ์ที่ทำให้ปริมาณก๊าซเรือนกระจกที่คาดว่าจะกักเก็บได้ของโครงการลดลงมากกว่าร้อยละห้าจากที่ระบุไว้ในเอกสารข้อเสนอโครงการ (Project Design Document : PDD) (คงเดิม) (2) ระยะเวลาในการรายงานภายในสามสัปดาห์ (คงเดิม)

ข้อกำหนด	ระเบียบและหลักเกณฑ์ของ Premium T-VER	การปรับปรุง/แก้ไข/เพิ่มเติม
	<p>10/1 ผู้พัฒนาโครงการจัดทำรายงานเหตุการณ์สูญเสียคาร์บอน (Loss Event Report) หรือรายงานการติดตามประเมินผลปริมาณก๊าซเรือนกระจก (Monitoring Report) ที่ผ่านการทวนสอบจากผู้ประเมินภายนอกสำหรับโครงการภาคสมัครใจเสนอต่อองค์การภายในสองปีนับแต่วันที่พบเหตุการณ์ดังกล่าว.....</p>	<p>(3) ระยะเวลาในการจัดทำรายงานเหตุการณ์สูญเสียคาร์บอน (Loss Event Report) ภายในสองปีนับแต่วันที่พบเหตุการณ์ (คงเดิม)</p>
<p>3) การชดเชยคาร์บอนเครดิตที่สูญเสียของโครงการ</p>	<p>10/2 องค์การพิจารณารายงานเหตุการณ์สูญเสียคาร์บอน (Loss Event Report) หรือรายงานการติดตามประเมินผลปริมาณก๊าซเรือนกระจก (Monitoring Report) หากพบว่าไม่เกิดการสูญเสียคาร์บอนเครดิต ให้องค์การยกเลิกการระงับเครดิตสำรองทั้งหมดของผู้พัฒนาโครงการในบัญชีเครดิตสำรอง หากพบว่าการสูญเสียคาร์บอนเครดิต ให้องค์การพิจารณาเหตุการณ์การสูญเสียคาร์บอนตามรายงานดังกล่าว และกำหนดให้ผู้พัฒนาโครงการมีหน้าที่ชดเชยคาร์บอนเครดิตตามหลักเกณฑ์การชดเชยปริมาณคาร์บอนเครดิตที่สูญเสียตามข้อ 10/3</p> <p>ข้อ 10/3 หลักเกณฑ์การชดเชยปริมาณคาร์บอนเครดิตที่สูญเสียดังต่อไปนี้</p> <p>(1) เหตุการณ์ที่หลีกเลี่ยงได้</p> <p>(ก) ให้องค์การแจ้งให้ผู้พัฒนาโครงการชดเชยคาร์บอนเครดิตให้ครอบคลุมปริมาณคาร์บอนเครดิตที่สูญเสียจากเหตุการณ์ดังกล่าว</p> <p>(ข) ให้ผู้พัฒนาโครงการมีหน้าที่จัดหาและยกเลิกคาร์บอนเครดิตเท่ากับปริมาณคาร์บอนเครดิตที่สูญเสียทั้งหมด เมื่อดำเนินการแล้วเสร็จให้ผู้พัฒนาโครงการแจ้งให้องค์การทราบ และองค์การดำเนินการ</p>	<p>(1) การชดเชยคาร์บอนเครดิต มีความแตกต่างตามเหตุจากการสูญเสียคาร์บอนเครดิต ได้แก่ เหตุการณ์ที่หลีกเลี่ยงได้ และเหตุการณ์ที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ (คงเดิม เนื่องจากสอดคล้องกับ article 6.4 แล้ว)</p>

ข้อกำหนด	ระเบียบและหลักเกณฑ์ของ Premium T-VER	การปรับปรุง/แก้ไข/เพิ่มเติม
	<p>ตรวจสอบให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด หากไม่ถูกต้องครบถ้วน ให้องค์การแจ้งให้ผู้พัฒนาโครงการดำเนินการให้ถูกต้องครบถ้วน</p> <p>(2) เหตุการณ์ที่หลีกเลี่ยงไม่ได้</p> <p>(ก) กรณีที่ผู้พัฒนาโครงการมีปริมาณเครดิตสำรองครอบคลุม ปริมาณคาร์บอนเครดิตที่สูญเสียจากเหตุการณ์ดังกล่าว ให้องค์การ ยกเลิกเครดิตสำรองของผู้พัฒนาโครงการเท่ากับปริมาณคาร์บอนเครดิตที่สูญเสีย และแจ้งให้ผู้พัฒนาโครงการทราบ</p> <p>(ข) ให้ผู้พัฒนาโครงการมีหน้าที่จัดหาและยกเลิกคาร์บอนเครดิต เท่ากับปริมาณคาร์บอนเครดิตที่สูญเสียจากเหตุการณ์ดังกล่าว ให้องค์การยกเลิกเครดิตสำรองของผู้พัฒนาโครงการทั้งหมด และแจ้งให้ผู้พัฒนาโครงการชดเชยคาร์บอนเครดิตในส่วนที่เหลือให้ครอบคลุม ปริมาณคาร์บอนเครดิตที่สูญเสีย</p> <p>.....</p>	
	<p>กรณีคาร์บอนเครดิตที่สูญเสียเป็นหน่วยคาร์บอนเครดิตที่สามารถ ใช้ชดเชยสำหรับ CORSIA การชดเชยต้องเป็นหน่วยคาร์บอนเครดิตที่ สามารถใช้ชดเชยสำหรับ CORSIA จากโครงการ T-VER มาตรฐาน ขั้นสูง หรือมาตรฐานอื่น และต้องทำการชดเชยปริมาณคาร์บอนเครดิตที่สูญเสียตามที่กำหนดไว้ในสัญญาการชดเชยตามแบบที่ องค์กรกำหนด</p> <p>.....</p>	<p>(2) การชดเชยคาร์บอนเครดิตสำหรับคาร์บอนเครดิตที่สามารถใช้ชดเชยสำหรับ CORSIA (คงเดิม เนื่องจากสอดคล้องกับ CORSIA แล้ว)</p>
	<p>กรณีโครงการ T-VER มาตรฐานขั้นสูง เพื่อวัตถุประสงค์ระหว่างประเทศโดยใช้เป็นหน่วยคาร์บอนเครดิตที่สามารถใช้ชดเชยสำหรับ CORSIA ให้ผู้พัฒนาโครงการต้องมีการวางหลักประกันหรือจัดทำ</p>	<p>คงเดิม เนื่องจากขณะนี้ในมาตรฐานระดับนานาชาติ ต่าง ๆ ก็มีการกำหนดกว้างๆ ไม่มีภาระบุ รายละเอียดที่ชัดเจน เช่นเดียวกับ article 6.4</p>

ข้อกำหนด	ระเบียบและหลักเกณฑ์ของ Premium T-VER	การปรับปรุง/แก้ไข/เพิ่มเติม
	ประกันภัยให้ครอบคลุมความเสี่ยงที่อาจเกิดจากการสูญเสียคาร์บอน โดยหลักประกันหรือประกันภัยดังกล่าวต้องได้รับความเห็นชอบจากองค์กร	
4) การสูญเสียคาร์บอนจากการย้อนกลับ (reversal) และการชดเชยคาร์บอนเครดิต	การจัดทำรายงานเหตุการณ์สูญเสียคาร์บอน (Loss Event Report) และการชดเชยคาร์บอนเครดิตครอบคลุมกรณีการสูญเสียคาร์บอนจากการย้อนกลับ (reversal) อยู่แล้ว ทั้งในเรื่องระยะเวลาในการแจ้งและการจัดทำรายงาน ตลอดจนหลักเกณฑ์การชดเชย	(คงเดิม)
3. การติดตามหลังระยะเวลาการให้เครดิต (post-crediting period monitoring)		
3.1 แนวทางการติดตาม	ยังไม่มีข้อกำหนด	(1) กำหนดระยะเวลา วิธีการ และรูปแบบการรายงาน การติดตามผลภายหลังการดำเนินโครงการ เพื่อยืนยันถึงความถาวรของโครงการหลังหมดระยะเวลาการให้เครดิต โดยเพิ่มแนวทางการติดตามหลังระยะเวลาการให้เครดิตในเอกสารข้อเสนอโครงการ ตลอดจนมีการปรับปรุงให้เป็นปัจจุบันเมื่อมีการต่ออายุโครงการ (สอดคล้องกับ article 6.4) (Article 6.4 กำหนดกว้าง และให้แต่ละมาตรฐานสามารถกำหนดกรอบระยะเวลา วิธีการ และการรายงาน ตลอดจนการนำเทคโนโลยีต่าง ๆ รวมทั้งเทคโนโลยีการสำรวจระยะไกล (remote sensing technique) ได้ ทั้งนี้ มาตรฐานระดับนานาชาติหลายมาตรฐานยังไม่ได้กำหนดระยะเวลา วิธีการ และรูปแบบรายงานที่ชัดเจน (เช่น Verra) แนะนำวิธีการประเมินและติดตามโดยเทคโนโลยีการสำรวจ

ข้อกำหนด	ระเบียบและหลักเกณฑ์ของ Premium T-VER	การปรับปรุง/แก้ไข/เพิ่มเติม
		<p>ระยะไกล (remote sensing technique) และอยู่ระหว่างการพัฒนา Long-Term Monitoring System, LTMS)</p> <p>(2) กรณีเกิดการสูญเสียคาร์บอนช่วง post-crediting period ยังไม่ได้มีการกำหนดอย่างชัดเจน มีเพียง Long-Term Monitoring System (LTMS) ของเวลาที่เสนอให้ใช้เครดิตสำรองแต่ควรมีการกำหนดระเบียบเฉพาะสำหรับการสูญเสียคาร์บอนช่วง post-crediting period</p>
3.2 ระยะเวลาติดตาม	ยังไม่มีข้อกำหนด	<p>(1) VERRA มีระยะเวลาโครงการ 20 ปี ต่ออายุได้ไม่เกิน 4 ครั้ง รวม 100 ปี และกำหนดระยะเวลาอายุของโครงการ (project longevity) ไม่น้อยกว่า 40 ปี แต่ต้องครอบคลุมระยะเวลาโครงการ</p> <p>(2) ACR มีระยะเวลาโครงการ AFOLU แตกต่างกันไปตามกิจกรรม และกำหนดระยะเวลาอายุของโครงการ (project longevity) ไม่น้อยกว่า 40 ปี และครอบคลุมระยะเวลาโครงการ โดยการทำข้อตกลง</p> <p>(3) ระยะเวลาติดตามจากงานวิจัยเสนอระยะ 100 ปี แต่ข้อมูลส่วนใหญ่เป็น Improved Forest Management ซึ่งในประเทศเขตอบอุ่นมีรอบตัดฟันยาว (Galik et. al., 2022)</p>

ข้อกำหนด	ระเบียบและหลักเกณฑ์ของ Premium T-VER	การปรับปรุง/แก้ไข/เพิ่มเติม
		(4) Premium T-VER มีระยะเวลาโครงการ 15 ปี ต่ออายุได้ไม่เกิน 2 ครั้ง รวม 45 ปี <u>เสนอให้กำหนด ระยะเวลาอายุของโครงการ (project longevity) ไม่น้อยกว่า 45 ปี ตามอายุสูงสุดของโครงการ แต่ต้องครอบคลุมระยะเวลาโครงการ สอดคล้องกับ มาตรฐานอื่นในระดับนานาชาติ</u>
3.3 ผู้ดำเนินการ	ยังไม่มีข้อกำหนด	(1) เจ้าของโครงการ ซึ่งจะรับผิดชอบโครงการ ตลอดไป หรือ (2) ผู้พัฒนาโครงการ ซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบการดำเนิน กิจกรรมต่างๆ ของโครงการตั้งแต่ต้น